

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Bøn

Citation: Drachmann, Holger: "Bøn", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 69. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid54839/facsimile.pdf> (tilgået 01. december 2021)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Bøn.

Lær mig at blive en Mand,
 Haardt prøvede Hav!
 Jeg hviler mig her ved din Strand,
 Lyttende til dine Sange.
 Vel har jeg hidtil holdt Stand,
 Og ingen tør kalde mig bange;
 Dog var jeg svag nok ibland'.
 Luft Du nu ud mine Sange; ---
 Lær mig at blive en Mand.

Lær mig at kæmpe, utrættet som Du ---
 Men ikke med altfor meget Bulder.
 Hver Gang med opspilet Mund Du ruller
 Og truer og raaber: nu kommer jeg, nu!
 Saa trækker jeg tavs paa min Skulder.
 Din evige Ungdom, din evige Styrke,
 Den vil jeg hædre og den vil jeg dyrke;
 Men Braget, hvormed Du i Striden bryder,
 Tillad mig, o Hav, som Svaghed jeg tyder.

Lær mig at blive Dig lig,
 Dybtullende Hav!
 Stedse med Lavhed i Krig,
 Lyttende til dine Sange.
 Løft mig for Storhed og Flig,
 Lad, om end glimtvis, mig fange
 Udsigten, straalende rig,
 Bort mod de evige Sange; ---
 Lær mig at blive Dig lig!

Jeg drømte:

Jeg drømte, jeg sank til Havets Bund.
 Det sortned for Øjet, det slog om min Mund.

Det larmed som sydende Damp for mit Øre,
 Jeg kunde mit eget Angstraab ej høre.

Saa tav det aldeles, blev ganske tyst;
 Det skinned omkring mig dæmpet lyst.

Jeg følte mig for; paa Bunden jeg laa.
 Jeg tænkte paa dem, som var oven paa.